

Parter och domslut

Linus Stenberg

Parter

Tilltalad

Jan LINUS Stenberg, 19780420-0538
c/o Siv Larsson, Östra Tullgränd 1 C Lgh 1102, 621 56 Visby

Offentlig försvarare

Advokat Tomas Pettersson
Advokat Gotland AB
Sankt Hansgatan 3, 621 57 Visby

Åklagare

Kammaråklagare Mats Wihlborg
Åklagarmyndigheten
Norrorots åklagarkammare i Stockholm
Box 950, 191 29 Sollentuna

Målsägande (part)

MAMADOU Mafoudji Diallo
Rävhamnen 15, 621 43 Visby

Målsägandebiträde genom substitution

Biträdande jurist Alice Cullberg
c/o Advokatfirman Två Lejon KB, Adelsgatan 5, 621 57 Visby

Målsägandebiträde

Advokat Solveig Sörlien
Advokatfirman Två Lejon KB
Karlavägen 55, 114 49 Stockholm

Domslut

Brott som Linus Stenberg döms för

Försök till mord, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken, 2023-02-20, Region Gotland

Påföljd

Rätt psykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress

Box 1143
621 22 Visby

Besöksadress

Artillerigatan 2 A
Visby

Expeditionstid

måndag - fredag
08:30-12:00
12:45-16:00

Telefon

0498-28 14 00

E-post

gotlands.tingsratt@dom.se

Webb

www.gotlandstingsratt.domstol.se

Häktning m.m.

Linus Stenberg ska vara häktad tills domen får laga kraft i frågan om påföljd.

Skadestånd

Linus Stenberg ska betala skadestånd till Mamadou Diallo med 142 800 kr.

Beloppet avser 140 000 kr kränkning och 2 800 kr sveda och värk. Linus Stenberg ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 20 februari 2023 tills betalning sker.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifterna i läkarintyget enligt 7 § lagen om särskild personutredning i brottmål, m.m. (aktbil 46) och den rättspsykiatriska undersökningen (aktbil 64) som lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Linus Stenberg ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Tomas Pettersson får ersättning av staten med 59 209 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 39 267 kr arbete
- 8 100 kr tidsspillan
- 11 842 kr mervärdesskatt

Alice Cullberg får ersättning av staten med 33 356 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 23 985 kr arbete
- 2 700 kr tidsspillan
- 6 671 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Yrkanden

Stämningsansökan, aktbilaga 19, 2023-03-09, åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Linus Stenberg ska dömas för försök till mord enligt 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken.

Gärningsbeskrivning

1.1 FÖRSÖK TILL MORD (5000-K209826-23)

Linus Stenberg har försökt döda Mamadou Mafoudji Diallo genom att med båda sina händer vid åtminstone två tillfällen fatta kraftiga stryptag runt Diallos hals medförande svår andnöd och medvetlöshet. Stenberg har även i samband med händelsen tilldelat Diallo två sparkar som träffat i huvudet. Gärningen har varit livsfarlig och Stenberg har vid utförandet av gärningen visat prov på särskild hänsynslöshet och råhet då den innefattat stryptag med två händer och sparkar i huvudet. Av våldet har Diallo åsamkats - förutom smärta - andnöd/medvetlöshet, skador på halsen och i huvudet. Det hände den 20 februari 2023 på Pilhagsvägen 43, Visby, Region Gotland

Brottet kom inte till sin fullbordan. Fara för brottets fullbordan har förelegat då gärningen har avbrutits på grund av upptäckt/ingripande från annan person.

Alternativt görs det gällande att gärningen under alla omständigheter är att bedöma som grov misshandel.

Linus Stenberg begick gärningen med uppsåt.

Häktning m.m.

Linus Stenberg ska vara häktad tills domen får laga kraft i frågan om påföljd.

Skadestånd

Mamadou Diallo har begärt att Linus Stenberg ska betala skadestånd med 202 800 kr. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 20 februari 2023 tills betalning sker.

3. Skäl m.m.

Det antecknas att målsäganden Mamadou Mafoudji Diallo biträtt åtalet.

INSTÄLLNING

Linus Stenberg har

- förnekat brottslig gärning,
- bestritt ansvar för försök till mord på den grunden att hans uppsåt under alla förhållanden inte omfattat annat än misshandel,
- bestritt ansvar för brott på den grunden att gärningen begåtts i nödvärn och att omständigheterna varit sådana att han svårligen kunnat besinna sig, samt
- bestritt Mamadou Mafoudji Diallos skadeståndsyrkande och gjort gällande att ett skadestånd under alla förhållanden ska sättas ned enligt 2 kap. 5 § skadeståndslagen.

FRIHETSBERÖVANDE

Frihetsberövande, se bifogat avräkningsunderlag.

UTREDNINGEN OCH TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Ansvarsfrågan

Åklagaren har åberopat förhör med målsäganden Mamadou Mafoudji Diallo, förhör med Linus Stenberg, samt förhör med vittnena William Bergström, Mats Jansson och Linda Norrby. Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat

- promemoria avseende larmsamtal,
- brottsplatsundersökning,
- rättsmedicinskt yttrande beträffande Mamadou Mafoudji Diallo,
- fotografier tagna av polisen på Mamadou Mafoudji Diallos skador på hals och ansikte,
- fotografier på Linus Stenberg tagna av polisen, och
- fotografier tagna av polisen på den fotbeklädnad som Linus Stenberg ska ha haft på sig.

Linus Stenberg, som hörts över åtalet, har åberopat

- förhör med vittnet Denny Malmberg, och
- utdrag ur journalanteckningar beträffande Linus Stenberg.

I det följande redogör tingsrätten för bevisningen i den mån det har betydelse för att förklara tingsrättens bedömning.

Av den brottsplatsundersökning som utförts antecknar tingsrätten följande. Platsen för det anmälda brottet är i en lägenhet på pilhagsvägen i södra Visby. Det är en tvårumslägenhet på den övre av huskroppens två våningar. På hatthyllan i hallen låg en grå T-shirt som beslagtogs. Några blodbesudlingar påträffades ovanför den vänstra delen av soffan i vardagsrummet. De fanns på cirka 90 – 95 centimeters höjd ovanför soffans ryggstöd.

Rättsmedicinskt yttrande har utförts beträffande målsäganden Mamadou Mafoudji Diallo. Av det rättsmedicinska yttrandet antecknar tingsrätten följande.

Påvisade undersökningsfynd

Blåmärke med hudavskrapning invid vänster öga, med format utseende med triangulära former.

Blåmärken på halsens båda sidoomfång (möjligen även på vänster ytteröra, vg se ovan).

Hudavskrapningar på höger ring-, och lillfinger.

Skadornas uppkomstsätt

Undersökningsfynden har ett utseende som starkt talar för att de har uppkommit genom inverkan av trubbigt våld, som för hudavskrapningarna haft en mot huden snett infallande riktning.

Blåmärkena på halsen talar för att de har uppkommit genom slag/spark/grepp.

Blåmärket/hudavskrapningen på vänster kind har som nämnts närmast ett format utseende och kan ha uppkommit genom spark med skoförsedd fot eller slag med/islag i annat, med trianglar format tillhygge.

Hudavskrapningarna på höger hand har uppkommit genom ospecifikt skrapande våld.

Skadornas ålder

Skadorna på huvudet/halsens har ett utseende som talar för att dessa uppkommit vid den uppgivna tidpunkten (2023-02-20).

Hudavskrapning på höger hand kan ha uppkommit vid den aktuella händelsen, men kan vara äldre.

Skadornas svårighetsgrad

Skadorna i sig har inte varit livshotande. Om målsägande, till följd av åtstramande våld kring halsen blivit medvetlös, är det att betraktas som att han har varit försatt i ett livshotande tillstånd.

Kommentar

Om det förelegat ett blåmärke på vänster ytteröra, har även detta uppkommit genom inverkan av trubbigt våld, så som spark/slag. Eftersom det inte är beskriven i FD-läkares protokoll (men befinner sig i linje med blåmärkena på halsen) är det osäkert om det är en faktisk skada eller en fototeknisk artefakt.

Alla förhör har spelats in med ljud och bild.

Målsäganden Mamadou Mafoudji Diallo har uppgett i huvudsak följande. Det var kväll vid femtiden och han var hemma och skrev. Linus ville köpa en dator. Han och Linus hade aldrig träffats tidigare. Han tog med datorn och tog en taxi till Linus. Han hade dricka med sig. Han lämnade över datorn och Linus skulle få betala några dagar senare. De gick över till Linus vän och drack. Han tror att de kan ha varit hos Linus i omkring två timmar. Han sa till Linus att de skulle till en fest och de tog en taxi till Linda. Han kommer inte ihåg exakt klockslag för när de kom fram till Lindas lägenhet. De kom in och satte sig i soffan. Linda gick och hämtade kaka till dem. Han tog en klunk. Linus hade med sig sin egen flaska och måste också ha druckit. Han var trött och åt inte sin kaka, men Linus åt sin kaka. Han la sig på soffan och blundade och somnade. Linus satt bredvid honom i soffan. Han vaknade till av att Linus tog strypgrepp på honom och av att Linda skrek. Han kunde inte göra någonting eftersom han var trött, berusad och höll på att somna. Linus tog stryptag på honom med två händer. Linus flyttade bordet och stod upp. Om han varit ”klar” hade det inte gått för Linus att strypa honom. Greppet var så hårt att hans kropp ”la av” och han kunde inte göra något med sina armar. Han tror att Linda var inne i köket och sedan kom springande. Linda sa ”vad gör du” eller någonting liknande. Linda sa också ”gå härifrån, släpp han, han kommer dö”, men han minns ingenting efteråt. Han kan inte minnas att Linda ringde något telefonsamtal till polisen och han minns inga sparkar. Han vet inte hur han ska beskriva hur greppet kändes, men det kändes inte bra. Han har svårt att sätta ord på upplevelsen. Det var ett hårt grepp och blodet cirkulerade i hjärnan på honom. Han tappade luften och medvetandet. Han var chanslös eftersom hans kropp chockades. Han vet inte hur länge greppet hölls. På åklagarens fråga om varför Linus agerade som Linus gjorde har han svarat att han inte vet. Han har inte rört Linus och inte sagt någonting till Linus. Han hade varit schysst med Linus och hade betalt taxin, gett Linus datorn, och gått med på senare betalning av datorn, och Linus hade fått kaka den kvällen. Han vaknade av att Linda var skärrad och talade osammanhängande. Linda skrek ”du höll på att dö”. Han undrade hur han hade fått skadorna

och sedan kom polisen. Han var klädd i sin jacka, vit t-shirt och hade sin äkta Rolexklocka och sina skor på sig. Han var fullt påklädd under hela händelseförloppet. På åklagarens fråga om han gjort någonting som kunnat tolkas som att han hade ett vapen på sig har han svarat nej. På målsägandebiträdets fråga har han uppgett att han kände något i halsen och i vänstra kinden när han vaknade upp. Han hade ont i omkring två och en halv vecka. Efteråt hade han svårt att tro att det inträffat. Han var förvirrad och trodde inte på Linda när Linda berättade att Linus sparkat på honom. Han ville bara hem. Det är orsaken till att han inte åkte med i ambulansen. Det var först efter den andra dagen som det kändes väldigt dåligt psykiskt. På försvarens fråga har han uppgett att han och Linus var vänner på Facebook eftersom de skulle ha kontakt. Det var Linus som la till honom på Facebook. Han vet inte varför just Linus skulle köpa datorn. Han kände inte Linus sedan tidigare och inte heller någon som Linus känner. När de träffades var han pratig. Han kan inte veta om Linus uppfattade honom som hotfull, men han har inte sagt någonting. Det är riktigt att han frågade Linus om Linus ville köpa hans äkta Rolex. Han hade druckit. Han har inte gjort någon mantelrörelse med händerna. Det var tänkt att andra skulle komma till festen, men de kom inte. I taxin talade han med taxichauffören halva färden, sedan ”tog han åt sig” och satt tyst. Han minns inte vad han och taxichauffören talade om. Han blev inte utkastad från den taxin eller någon annan taxi samma dag. Han tog taxi eftersom han inte ville åka buss. Han skulle få 2 000 – 3 000 kr för datorn.

Hörd över åtalet har Linus Stenberg uppgett i huvudsak följande. Målsäganden kontaktade honom någon vecka innan händelsen och ville röka hasch med honom, men han röker inte hasch. Hans exfru såg meddelandet och raderade det. Några dagar därefter tog målsäganden på nytt kontakt med honom. Målsäganden ville då sälja ganska mycket droger till honom, vilket han inte var intresserad av. Målsäganden kom över med datorn och han tyckte att målsäganden var lite påtryckande och att det var lite märkligt eftersom han inte kände målsäganden sedan tidigare. Målsäganden kom över med datorn på kvällen eller eftermiddagen. Han skulle få betala för datorn någon dag senare. Under hela kvällen upplevde han att målsäganden var upp och ner i humöret, som att målsäganden tagit någon drog. Målsäganden kunde lukta i jackan och spela upp och bli aggressiv och sitta och skratta för sig själv. Målsäganden var verkligen impulsiv och svår att ha att göra med. Det visade sig när de åkte taxin att det var någonting som inte stämde med målsäganden eftersom målsäganden blev väldigt aggressiv mot taxichauffören. Målsäganden hade bara lurat honom till en fest, som inte var någon fest, eftersom målsäganden var svartsjuk med anledning av att han och Linda Norrby lagt till varandra på Facebook. Målsäganden hotade taxichauffören och körde sin ghettostil.

Målsäganden var väldigt hotfull och kallade taxichauffören för horunge. Målsäganden var väldigt upprörd och han trodde att målsäganden skulle slå till taxichauffören när denne körde. När de kom fram instruerade målsäganden honom om hur han skulle gå in till Linda. Målsäganden hade tydligen varit i bråk med Linda under helgen. Linda ville inte släppa in målsäganden i lägenheten, så han fick försiktigt följa med in bakom målsäganden. Målsäganden satte sig ner i soffan bredvid Linda och slog till Linda med öppen handflata två eller tre gånger för att Linda skulle flytta på sig. Målsäganden misshandlade alltså Linda. Linda berättade också att målsäganden har misshandlat Linda grovt under helgen. Målsägandens humör var horribelt upp och ner och växlade hela tiden. Målsäganden lugnade ner sig och satte sig en bit bort i soffan och av någon anledning ville målsäganden sälja vapen - målsäganden hade en massa vapen - till honom. Målsäganden klappade på sin jackas överarm och gjorde mantelrörelse med händerna, så målsäganden antydde tidigt på kvällen att målsäganden var beväpnad och gillade vapen och droger. Han insåg att han ”måste ta kontroll” på målsäganden ”under kvällen” eftersom det inte var bra om målsäganden var beväpnad. Han har tänkt många gånger på vad han skulle kunnat göra annorlunda för att det inte skulle bli en ”strypsituation”, men om han hade gått ut så hade målsäganden kommit i fatt honom med ett vapen och det hade inte varit tänkbart. Han var därför tvungen att få kontroll på målsäganden med händerna, vilket han gjorde. På åklagarens frågor har han i huvudsak uppgett att det är riktigt att han och målsäganden drack lite på kvällen. Han märkte redan då att det var något fel på målsäganden, men han följde ändå med målsäganden eftersom han var skyldig denne pengar. Det var inte ”kanonbråk” från början utan det eskalerade under kvällen. Han kände speciellt i taxin att det var något som var fel, men han följde ändå med målsäganden. Han minns inte om målsäganden ringde på hos Linda, men målsäganden gick bara rakt in. Linda var ganska full när de kom dit. Linda var fortfarande arg på målsäganden eftersom Linda och målsäganden bråkade under helgen. Det kom fram att målsäganden hade varit otrogen mot Linda. Det blev bråk eftersom målsäganden slog till Linda med öppen hand i Lindas huvud. Linda kom då i kontakt med honom. Det var då Linda berättade för honom att målsäganden hade misshandlat Linda. De satt alla tre i soffan. Han satt till vänster i soffan på fotografiet och Linda satt mellan honom och målsäganden som satt längst ut i soffan mot divanen. När han och målsäganden var hemma hos honom hade målsäganden ringt till Linda och sagt något om att Linda var målsägandens ”allt” eller liknande. Det var bråk, men sedan lugnade det ner sig och målsäganden lugnade också ner sig. Det tog ett bra tag innan situationen han är åtalad för inträffade. Linda var snäll och bjöd på kaka. När Linda satt i soffan hade Linda även berättat för honom att målsäganden hade svårt att behålla vänner. Från taxin till ambulansens ankomst måste det gått omkring 2,5 timme. Linda gick in och sov en stund och han satt själv med målsäganden. Det kan ha varit då målsäganden

ville sälja vapen till honom. Målsäganden tyckte att taxiresorna blivit dyra och ville ha pengar av honom. Målsäganden tog de 150 kr som han hade på sig - det var som att målsäganden rånade honom. Målsäganden var väldigt hotfull och tittade på hans telefon och sa "hur ska du kunna betala datorn". Han satt till höger om målsäganden och målsäganden satt alltså till vänster om honom. Han har för sig att han fick ett slag av målsäganden när han satt i soffan och sträckte sig framåt för att ta någonting på bordet. Det blev tumult och han tog liksom underifrån med sina armar upp mot målsägandens hals och kontrollerade målsägandens armar, som han hade under sina armar, och ströp målsäganden. Först gjorde målsäganden motstånd, men det gick bra och han fick ett bra grepp om målsägandens hals. Han satt sig ganska högt gränslösligt över målsäganden. Han var ganska rädd att målsäganden skulle ta fram ett vapen, om målsäganden hade ett vapen, och han ville därför få kontroll på målsäganden. Linda sov inte då, utan var ute i köket. Linda kom tillbaka och var orolig över vad som hände. Han släppte greppet, som var hårt, efter omkring 50 sekunder. Han håller inte med om att målsäganden var dåsig, utan målsäganden var ganska aggressiv. Efter första strypningen fick han kontroll på målsäganden. Målsäganden "gurglade till" lite och när han släppte greppet började målsäganden andas igen. Målsäganden hade svårt att få luft, men fick tillbaka andningen så fort han släppte greppet. Det var bara därför han släppte greppet. Han vet inte vad han tänkte. Han blev lite orolig att målsäganden skulle få ny kraft och tog därför ett nytt stryptag på målsäganden, men det greppet blev inte lika bra, utan lite snett. Linda avbröt och sa att Linda "älskade honom". Det blev bara så att han släppte greppet i det tumult som uppstod. Det andra greppet höll han inte särskilt länge, men sedan kom Linda på sidan och det var ett så dåligt grepp. Det kan ha varat knappt tio sekunder. Då insåg han att målsäganden skulle börja kvickna till igen och att det var bäst att han gav målsäganden två sparkar. Därefter tog han sig därifrån snabbt som ögat. Det var rätt rejäla sparkar. Han utdelade sparkarna så att målsäganden inte skulle kunna skjuta honom i ryggen. Målsäganden var inte medvetslös, men han fick panik. Han samlade inte ens ihop sina saker utan tog sig därifrån direkt. Han var osäker på om målsäganden skulle komma efter honom i trappen. Hörd över om han vet hur han fått rivmärken på högra sidan vid axelpartiet nedanför halsen har han uppgett att han inte vet och att de kan vara gamla. Han tittade inte in i målsägandens ögon. Målsäganden utgav sig för att vara ganska kriminell och han trodde på det. Vad gäller andningen var det fråga om totalt omkring 90 sekunder. Det är riktigt att han hade skorna på sig när han sparkade. Han tänkte inte på att Linda ringde telefonsamtalet. Hörd över att han enligt anteckningar i förundersökningen på polisens fråga om vad som hade hänt om Linda inte hade kommit ska ha uppgett att han nog hade släppt ändå och att målsäganden precis hade svimmat av men kommit tillbaka ganska snabbt med styrka, har han uppgett att målsäganden aldrig svimmade av, samt att polisen

antecknat fel. Han kommer inte ihåg varför han släppte greppet. Han är bara glad att ingen dog. Hörd över att han enligt anteckningar i förundersökningen på polisens fråga om bland annat vad som hände när han ströp målsäganden med full kraft och målsäganden började gurgla, bland annat ska ha svarat att ”hon avbröt mig helt enkelt, jag hade inte lika bra grepp då heller” har han vid tingsrättens förhandling uppgett att målsäganden andats bra innan, nästan 90 eller i vart fall i 45 sekunder, så det var inte för att Linda kom dit. När han träffade polisen frågade han om målsäganden hade överlevt. Han såg inte vad som hände med målsäganden efter sparkarna. På sin försvarares frågor har han uppgett att målsäganden tog ut hans pengar ur hans ficka och att han fick en bula när målsäganden slog honom. Det första stryptaget höll han i omkring 50 sekunder. Han släppte eftersom målsäganden började bli mosig och började försvinna. Han har tränat strypning i kampsport och man släpper när det går för långt för att inte svimma eller bli medvetslös. På försvararens fråga om han inte hade brytt sig om målsäganden dött har han svarat att det hade han inte. Det andra greppet var ett sämre grepp eftersom det blev fel med fingrarna. Det andra greppet var så dåligt att han tog bort det direkt. Han kommer inte ihåg varför han släppte det andra stryptaget, men han hade kanske bestämt sig för att sparka redan i det läget. Under andra stryptaget kom målsägandens andning tillbaka. Han gick ner för trappen och gick därifrån. Han minns inte hur det kommer sig att målsäganden kontaktade honom första gången. Han tyckte att målsäganden kunde ta bussen i stället för taxi. Datorn skulle kosta 2 000 kr. De åkte en taxiresa, men hade inte avtalat om att dela kostnaden. I taxin blev det bråk och målsäganden blev aggressiv och hotfull mot taxichauffören. Han skämdes för målsäganden. På försvararens fråga om han upplevde målsäganden som hotfull och skrämmande har han svarat att han upplevde målsäganden på det sättet. Han fick inte se några vapen, men målsäganden berättade att denne hade vapen. På försvararens fråga om målsäganden hade en Rolexklocka och om den kom på tal någon gång har han uppgett att han inte minns, men att han inte hade råd att köpa klockan, som är typisk för kriminella. Han tyckte att det var obehagligt när målsäganden slog Linda.

William Bergström, som är polis, har berättat i huvudsak följande. En kvinna hade ringt in till polisen och inte svarat på operatörens frågor. De beordrades till platsen efter att kvinnans adress framkommit. De knackade på och en kvinna öppnade. Kvinnan var märkbart stressad. Målsäganden, som han uppfattade som lite påverkad men mest medtagen av situationen, låg i soffan. Kvinnan, Linda Norrby, som var hysterisk, sa att målsäganden varit död och att hon fått målsäganden att andas igen. Det var först oklart, men efter ett tag framgick det att en tredje person varit där och strypt målsäganden. De fick ett signalement. En annan patrull hade tidigare

sett en gående person som stämde med signalementet. De kastade sig ut i bilen och körde i angiven riktning och anträffade Linus Stenberg. Linus vände sig om direkt och sökte deras uppmärksamhet och sa att det var ”mig ni söker”. De ställde inga frågor, men Linus berättade att Linus varit i en lägenhet och att det var därför de sökte Linus. Linus talade ganska fritt om att denne ska ha lackat ur på målsäganden. Linus undrade om målsäganden dött och uttryckte ”är jag misstänkt för dråp eller grov misshandel” eller liknande. Linus greps och togs med till stationen. De höll inget förhör med Linus i bilen, men Linus berättade fritt att denne träffat målsäganden med anledning av att Linus skulle köpa en dator. Linus nämnde något belopp, kanske 2 000 kr, och att Linus och målsäganden tidigare varit hos Linus borta vid grindvillan. De ska då ha varit i sällskap med en tredje person, Linus vän. Linus berättade även att Linus och målsäganden tagit en taxi till kvinnan som väntat i lägenheten. Linus berättade att helt plötsligt ansåg målsäganden att Linus var skyldig målsäganden pengar. Det hade uppstått en dispyt och Linus berättade att Linus ”lackade på honom”. Linus berättade att han strypt målsäganden tills målsäganden slocknade och att Linus hade slagit och sparkat målsäganden. Eftersom Linus berättade fritt och de inte höll något förhör ställde han inga motfrågor. Allt Linus berättade kom spontant från Linus. Han uppfattade inte Linus, som han träffat tidigare, som särskilt påverkad. Linus föreföll oerhört lugn i förhållande till vad som inträffat och talade sammanhängande. Linus verkade likgiltig inför det inträffade. På försvararens frågor har han uppgett att Linda Norrby inledningsvis var oerhört stressad och att det var svårt att få fram vad som hade hänt. Linda berättade att målsäganden varit död en stund och att Linda väckt målsäganden igen med mun mot mun-metoden. Målsäganden ville inledningsvis inte berätta något, utan sa att ”det är lugnt” ett tiotal gånger. Han fick uppfattningen att målsäganden inte ville berätta vad som hänt. En annan patrull tog över kontakten med målsäganden och Linda. Han hade träffat Linus tidigare med anledning av Linus mående och målsäganden med anledning av krogstök.

Mats Jansson, som är polis, har berättat i huvudsak följande. De körde mot lägenheten och mötte Linus Stenberg på vägen. Linus klev ut på vägen och vinkade mot dem. De saktade in, men tänkte att de måste åka vidare till lägenheten där det pågick ett bråk eller liknande. När de kom fram träffade de Linda Norrby som skrek ”han var död, han var död” och att hon gjort HLR på målsäganden. Målsäganden satt, eller låg nedsjunken, i hörnet på hörnsoffan och verkade medtagen och ”groggy”. Linda och målsäganden var båda påverkade och målsäganden hade strypmärken på halsen. Sjukvården anlände och vidimerade att det var blåmärken på halsen. Linda gav ett signalement som stämde överens med den man de sett på väg till platsen.

En patrull körde för att söka upp gärningsmannen medan de stannade kvar i lägenheten. Målsäganden sa att ingenting hade hänt och att det var sådant som händer när man festar, men Linda berättade att målsäganden varit död och att hon startat upp målsäganden med HLR. Det var ganska stökigt i lägenheten och det stod en massa drickor på bordet. Det var lite blött på golvet och han iakttog en misstänkt blodfläck på väggen i vardagsrummet. De gjorde ingen husrannsakan i lägenheten, men de anträffade inte och såg inget farligt föremål, vapen eller liknande i vardagsrummet, sovrummet eller i köket. På försvararens frågor har han uppgett att han befann sig i lägenheten uppskattningsvis en timme. Målsäganden var motvillig till att bli undersökt av ambulanspersonal. Det är riktigt att de varit i lägenheten men inte letat efter någonting, men det framkom av utredningen ingen indikation på att detta var nödvändigt.

Linda Norrby har berättat i huvudsak följande. Hon såg Linus stå över målsäganden och ta stryptag, men ångrar vissa saker. Hon hade druckit vodka den kvällen, var berusad och hade minnesluckor. Hon hade tänkt att innan hon ringde SOS skulle hon titta till målsäganden och göra mun mot mun-metoden. Det blev dock inte så. Hon chockades av händelsen och ringde först SOS. När hon gjorde mun mot mun metoden fick hon motstånd, som att målsäganden hostade, och målsäganden vaknade direkt. Hon ringde kanske till målsäganden tidigare under kvällen eftersom hon var berusad, men hon sa på målsägandens fråga om de fick komma hem till henne att nej, de fick inte komma hem till henne. Sedan stod målsäganden utanför dörren och plingade på. Målsäganden var i sällskap med Linus Stenberg och hon sa att hon hade bakat en kaka. Hon ville bjuda på kaka. När Linus klev in blev hon trevlig, men hon ville inte ha in målsäganden i lägenheten. Hon gick till köket och serverade därefter Linus kaka. Linus satt då jämte målsäganden i soffan. Linus och målsäganden satt hela tiden i soffan. Hon satt i soffan och Linus och målsäganden satt i soffan bredvid varandra. Hon känner inte Linus och målsäganden men målsäganden började bråka i soffan. Linus sa någonting i stil med ”det räcker nu, sluta nu” till målsäganden, vilket hon också sa, och målsäganden var uppkäftig. Hon tyckte att målsäganden var för full och gick därför för att steka korv i köket. Målsäganden älskar korv. Ingen var otrevlig mot målsäganden och hon antar att målsäganden dragit i gång någonting. Hon har en minneslucka eftersom hon drack jättemycket vodka den kvällen, men när hon kom tillbaka in från köket såg hon Linus strypa målsäganden. Hon vet inte hur länge Linus tog strypgreppet. Linus ställde sig upp och bara tittade på henne. När hon gick fram till målsäganden trodde hon att målsäganden kanske var död, men så snart hon gjorde mun mot mun-metoden vaknade målsäganden. Hon tror att målsäganden var vid medvetande men inte berättade det. Hon kan inte minnas om hon gjorde något fysiskt mot Linus, men hon sa ”släpp

han, låt bli han” och ”släpp, släpp, släpp”. Hörd över att hon enligt anteckningar i förundersökningen ska ha sagt att hon gått fram och gjort något mot Linus har hon sagt att hon kanske gått mot Linus och bankat men hon tror idag inte det. Det såg läskigt ut och hon hörde något gurgel från målsäganden när Linus ströp målsäganden. Det kändes som att någonting hänt med Linus och målsäganden innan dessa kom hem till henne. Men, de var inte hos henne mer än tio minuter. Hon tror att Linus irriterat sig på målsäganden innan de kom hem till henne. Hon vill inte sitta i samma rum som målsäganden eftersom målsäganden har en ful attityd och ett dåligt språk till kvinnor. Hörd över om Linus utdelat sparkar mot målsäganden har hon uppgett att det kan ha hänt, och hon tror att det hänt, även om hon inte minns det. Målsäganden har tidigare dragit henne i håret utan anledning. På försvararens fråga om hur målsäganden blir när denne blir ”uppkäftig” har hon bland annat berättat att målsäganden är gotlänning men talar som om denne kommer från biskopsgården i Göteborg och har en fruktansvärd attityd. På försvararens fråga om målsäganden pratade om vapen har hon svarat att hon inte vet, hon minns inte, men målsäganden har för länge sedan visat henne en bild när målsäganden haft ett vapen i byxorna, vilket hon berättat för polisen. På försvararens fråga om hon har någon kommentar till Linus uppgift om att målsäganden tilldelat henne tre örfilar i ansiktet och huvudet har hon uppgett att det kan vara sant även om hon inte minns det. Målsäganden har misshandlat henne flera gånger och polisen har varit hos henne på grund av hemfridsbrott. Hon kommer inte ihåg att det hände den kvällen, men om Linus uppger det stämmer uppgiften. Hon är rädd för målsäganden. På försvararens fråga om hon uppfattade det som att målsäganden ville spela att denne var oskadliggjord för att inte åka på mer har hon uppgett att hon också skulle spela om hon var rädd. Linus var inte arg till en början, men målsäganden var uppkäftig, även om hon inte minns. Det är riktigt att hennes vodkaflaska gick sönder. När hon hade stekt korv och kom tillbaka till vardagsrummet såg hon att Linus hade ett handgrepp runt målsägandens hals. Linus släppte ganska snabbt. Det såg dramatiskt ut och hon ringde SOS. Målsäganden var inte död. Hon sa till Linus att gå därifrån. Hon trodde dock det värsta och skrek att målsäganden var död.

Denny Malmberg, som är taxichaufför, har berättat i huvudsak följande. Han skulle hämta kunder på Norra Hansagatan. På väg till adressen fick han besked om att kunderna förflyttat sig till nära Alis vid Österport. Linus Stenberg satte sig i baksätet och målsäganden satte sig höger fram. Han frågade vart kunderna skulle, varefter målsäganden började ”kaxa sig” litegrann. Han minns inte exakt vad målsäganden sa, men det var någonting om att ”du ska inte blåsa mig” och så var det attitydproblem. Målsäganden kallade dock inte honom någonting. Om han

hade utsatts för hot eller liknande hade han gjort en polisanmälan. Han stannade taxin och sa att ”med den attityden kommer du inte en meter”, varefter de kom överens om att körningen skulle fortsätta. När de kom fram släppte han av kunderna. Linus ville betala, med det ville inte målsäganden att Linus skulle göra. Eftersom Linus var tyst och målsäganden betedde sig som denne gjorde uppfattade han målsäganden som dominant. Båda passagerarna kan ha varit påverkade. Han hade kört målsäganden vid ett tidigare tillfälle och då hade det inte varit något liknande problem. Bilen var bokad i namnet Dennis, men det är inte ovanligt att det bokas i annat namn och han reagerade därför inte på det.

Tingsrättens bedömning

För fällande dom i brottmål krävs att det genom den bevisning som åklagaren åberopat är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade gjort sig skyldig till den gärning som anges i gärningsbeskrivningen. Det är åklagaren som har hela bevisbördan för gärningspåståendet.

Åklagaren har begärt att Linus Stenberg ska dömas för försök till mord. Ett straffbart försök till mord föreligger om gärningsmannen haft uppsåt till att målsäganden skulle dö. Högsta domstolen har i flera rättsfall framhållit att uppsåtsbedömningar många gånger är särskilt komplicerade vid försöksbrott eftersom det dessa fall påstås att uppsåtet sträcker sig utöver det faktiska händelseförloppet. När det som i detta fall gäller angrepp mot en person är många gånger själva angreppssättet av avgörande betydelse för uppsåtsbedömningen. Om det är fråga om ett medvetet handlande som typiskt sett är ägnat att döda en annan person talar detta starkt för att det föreläggat uppsåt att döda. Högsta domstolen har ansett att ett strypgrepp, om det har viss kraft och varaktighet, kan tala för att uppsåt att döda föreligger eftersom ett sådant angrepp inte är ägnat att endast tillfoga smärta eller skada utan alltid är förenat med livsfara (NJA 1998 s. 86.)

Det är vid våldsbrott inte ovanligt att gärningsmannen var berusad vid gärningstillfället. I 1 kap. 2 § andra stycket brottsbalken föreskrivs att om en gärning har begåtts under självförvällat rus eller om gärningsmannen på annat vis genom eget vållande tillfälligt var från sina sinnens fulla bruk ska detta inte föranleda att gärningen inte anses som brott. Det förhållandet att gärningsmannen varit omdömeslös på grund av ett självförvällat rus medför

inte att han eller hon saknat uppsåt. Även vid gärningar som har begåtts av personer med psykisk störning ska en vanlig uppsåtsprövning göras. Det kan i sådana fall vara svårare att bedöma frågan om uppsåt än i andra fall. Detta gäller särskilt om den psykiska störningen var allvarlig. I princip ska kravet på uppsåt uppfattas på samma sätt beträffande denna kategori som beträffande andra lagöverträdare. Principen har ansetts vara att uppsåt inte föreligger om en person utan den psykiska störningen men med samma föreställning om sakförhållandena inte skulle anses handla uppsåtligt.

När bevisningen i ett mål består av vad de i målet hörda personerna har berättat måste domstolen bedöma vilket bevisvärde som uppgifterna har. Att målsäganden Mamadou Mafoudji Diallo varit berusad vid gärningstillfället manar till särskild försiktighet vid värderingen av hans utsaga. Detsamma gäller vittnet Linda Norrbys uppgifter eftersom det framkommit att även Linda Norrby varit kraftigt berusad. Av vikt vid bedömningen av Linda Norrbys trovärdighet och tillförlitlighet är också det förhållandet att hon, utan att i rättegångsbalkens mening vara närstående till målsäganden, uppenbarligen haft någon form av relation med målsäganden och att det synes föreligga uppenbara meningsskiljaktigheter mellan dem, vilket innebär att Linda Norrbys uppgifter även av den anledningen ska bedömas med stor försiktighet. Det nu sagda gör att trovärdigheten och tillförlitligheten i Linda Norrbys uppgifter i tingsrätten bedöms som låg. Sammantaget innebär dessa brister att det krävs stark övrig bevisning för att målsägandens eller Linda Norrbys uppgifter ska kunna läggas till grund för tingsrättens bedömning. Tingsrätten har därutöver, enligt grundläggande principer i brottmål, att utgå från den tilltalades, i detta fall Linus Stenbergs uppgifter, om dessa uppgifter inte framstår som orimliga eller motbevisas genom den av åklagaren åberopade utredningen.

Den övriga bevisningen utgörs främst av vad poliserna erfarit, brottsplatsundersökningen, fotografier på Linus Stenberg och på målsäganden och det rättsmedicinska utlåtandet beträffande målsäganden. Det saknas skäl att ifrågasätta tillförlitligheten av den skriftliga bevisningen, vilken tingsrätten därför sätter tilltro till. Det har inte heller framkommit någon omständighet som ger anledning att ifrågasätta trovärdigheten eller tillförlitligheten av vittnena William Bergströms, Mats Janssons och Denny Malmborgs uppgifter eller som ger anledning att tro att vittnena brutit mot sin vittnesed. Värdet av dessa vittnens uppgifter är därför enligt tingsrättens mening mycket högt och tingsrätten sätter därför tilltro till vittnenas uppgifter.

Genom Linus Stenbergs egna uppgifter, som stöds av de uppgifter som lämnats av målsäganden, Linda Norrby och de poliser som befunnit sig på platsen och i anslutning till händelserna sammanträffat med målsäganden, Linda Norrby och Linus Stenberg, är utrett att Linus Stenberg på den av åklagaren angivna tiden och platsen med båda händerna tagit ett strypgrepp om målsägandens hals, att Linus Stenberg släppt greppet om målsägandens hals för att därefter på nytt ta ett strypgrepp om målsägandens hals med båda sina händer, vilket grepp Linus Stenberg hållit, låt vara med ett sämre grepp, under en inte obetydlig tid, samt att Linus Stenberg därefter tilldelat målsäganden två sparkar i huvudet. Av Linus Stenbergs egen berättelse framgår att det inledande stryptaget tagits med stor kraft, vilket föranlett målsäganden att avge ett ljud, vilket Linus Stenberg benämnt som ett ”gurglande” läte, och att målsägandens medvetandegrad därvid sjunkit så till den grad att målsäganden återfick viss medvetandegrad i samband med att Linus Stenberg släppte det första strypgreppet. Den omständigheten att Linda Norrby vid gärningstillfället drog den slutsatsen att målsäganden efter det andra strypgreppet var död och att målsäganden i tingsrätten uppgett att hans kropp ”la av” under strypgreppet, vilket vinner stöd av såväl Linda Norrbys uppgifter till ingripande poliser i samband med händelsen som polisernas övriga iakttagelser, talar med styrka för att målsäganden redan i samband med Linus Stenbergs strypgrepp förlorade medvetandet i sådan grad att målsäganden försattes i vanmakt. Det är, som ovan konstaterats, utrett att Linus Stenberg därefter fortsatt sitt våldsutövande mot målsäganden genom att ta ett strypgrepp om målsägandens hals och - först i samband med att Linda Norrby ingripit genom att komma in i rummet och bland annat skrika - släppt strypgreppet och tilldelat målsäganden två sparkar i huvudet. Av vad som framkommit har målsäganden återfått medvetandet i samband med att Linda Norrby genom mun mot mun-metoden blåst in luft i munnen på målsäganden.

I målet har inhämtats rättspsykiatrisk undersökning beträffande Linus Stenberg. Av denna framgår att omständigheterna talar för att Linus Stenberg haft förmåga till insikt i gärningens innebörd, men att denna förmåga varit nedsatt på grund av en allvarlig psykisk störning. Tingsrätten anser, med stöd i den rättspsykiatriska bedömningen, och på grund av vad Linus Stenberg själv berättat och vad som i övrigt framkommit, att Linus Stenberg varit medveten om att han tillgrep våld mot målsäganden på sätt som framgår av gärningsbeskrivningen. Det kan även konstateras att såväl det första som det andra strypgreppet enligt tingsrättens mening objektivt sett varit så allvarligt att redan denna omständighet talar för att Linus Stenberg, även med en allvarlig psykisk störning, måste ha insett att hans handlingssätt kunde få den effekten att Mamadou Mafoudji Diallo berövades livet, inte minst med hänsyn till att Linus

Stenberg uppgett att han som tidigare utövare av kampsport var väl medveten om riskerna i samband med strypgrepp. I samband med att Linus Stenberg greps frågade denne om Mamadou Mafoudji Diallo var död. Även om dessa uttalanden inte i och för sig kan föranleda några säkra slutsatser vid uppsåtsbedömningen är omständigheterna sammantaget sådana att det kan hållas för visst att Linus Stenberg när han tog det andra strypgreppet, dvs. efter att målsäganden avgett ett gurglande läte och förlorat synbar medvetandegrad, var likgiltig för om målsäganden skulle dö eller inte eftersom han tog ett nytt strypgrepp om målsägandens hals. Det framstår som troligt att om Linda Norrby inte hade ingripit så skulle händelseförloppet ha kunnat utvecklas så att konkret fara uppstod för brottets fullbordan. Tingsrätten bedömer således att Linus Stenberg i gärningsögonblicket varit medveten om risken för en dödlig utgång och att han varit likgiltig till att Mamadou Mafoudji Diallo skulle dö som en följd av hans agerande. Fara för brottets fullbordan har därmed förelegat.

Linus Stenberg har gjort gällande att det våld han utövat har skett i nödvärn. Det är åklagaren som har bevisbördan för att det inte har förelegat en nödvärnssituation. För att åklagaren ska ha uppfyllt sin bevisbörda krävs att invändningen om nödvärn framstår som obefogad.

Linus Stenberg har uppgett att han uppfattat det som att Linda Norrby var utsatt för ett brottsligt angrepp. Linus Stenberg får därför anses ha gjort gällande att hans agerande ska vara fritt från ansvar på den grunden att han haft en rätt att freda Linda Norrby. Det är utrett att Linus Stenberg och målsäganden satt i vardagsrummets soffa när Linus Stenberg tog det första strypgreppet om målsägandens hals och att målsäganden, som satt längst ut i soffan, därvid satt till vänster om Linus Stenberg. Det är utrett att Linda Norrby då befann sig i köket och stekte korv. Någon rätt för Linus Stenberg att freda Linda Norrby från ett brottsligt angrepp när han och målsäganden satt i ett rum och Linda Norrby stekte korv i ett annat rum kan på objektiva grunder inte anses ha förelegat. Även om Linus Stenberg till följd av sitt psykiska tillstånd uppfattade det som att Linda Norrby var utsatt för ett brottsligt angrepp från målsäganden, som satt i soffan till vänster om honom, kan Linus Stenberg inte ha vetat hur ett sådant angrepp skulle komma att utvecklas. Att i det läget ta ett kraftigt strypgrepp om målsägandens hals måste anses vara uppenbart oförsvarligt. Ett sådant angrepp får typiskt sett anses vara ägnat att orsaka en persons död. Sett enbart utifrån kravet att det inte får föreligga ett uppenbart missförhållande mellan nödvärnshandlingen och den inbillade skada som hotat genom angreppet kan Linus Stenberg således inte gå fri från ansvar.

Linus Stenberg har även gjort gällande att målsäganden angripit honom och att hans agerande därför ska vara fritt från ansvar. Linus Stenberg har därvid, som tingsrätten uppfattat honom, gjort gällande att målsäganden varit svartsjuk på grund av att Linus Stenberg och Linda Norrby lagt till varandra som kontakter på internet, att målsäganden varit hotfull mot taxichauffören och kallat taxichauffören för "horunge", att målsäganden under kvällen anspelat på sitt våldskapital som kriminell, att målsäganden gjort mantelrörelse med händerna i luften, att målsäganden klappat sig på jackans utsida i brösthöjd, att målsäganden önskat sälja en stor mängd vapen och en äkta Rolexklocka till Linus Stenberg, att målsäganden tillgripit kontanter från Linus Stenberg, att målsäganden tidigare under kvällen tilldelat Linda Norrby slag i ansiktet, att målsäganden vid ett tidigare tillfälle misshandlat Linda Norrby, och att målsäganden angripit Linus Stenberg med slag mot Linus Stenbergs tinning när Linus Stenberg lutade sig fram mot soffbordet för att ta någonting från soffbordet. Av vittnesförhøret med taxichauffören har emellertid framkommit att det saknas stöd för Linus Stenbergs uppgift om att målsäganden uppträtt hotfullt mot taxichauffören eller kallat taxichauffören för "horunge", även om det framkommit att målsäganden haft en dålig attityd mot taxichauffören. Att Linus Stenberg kan ha uppfattat situationen i taxin som en annan än vad som faktiskt utspelat sig, och på samma sätt kan ha uppfattat andra situationer på sådant sätt, får stöd av slutsatserna i det rättspsykiatriska utlåtande som utförts i målet. Av samstämmiga uppgifter från förhörspersonerna i målet är vidare klarlagt att målsäganden satt till vänster om Linus Stenberg och att målsäganden inte hade flyttat på sig från sin plats när Linus Stenberg tog ett stryppgrepp om målsägandens hals. Vid tingsrättens förhandling har Linus Stenberg emellertid upprepat och tydligt visat att angreppet ska ha skett på så sätt att han tilldelats slag i höger tinning, till synes svagt uppifrån eller i vart fall från hans högra sida, när han lutade sig fram mot soffbordet för att nå någonting. Linus Stenberg har under förhøret med honom i tingsrätten med sitt kroppsspråk även indikerat att han vridit kroppen åt vänster när han tagit stryppgreppet om målsägandens hals. Någon rätt för Linus Stenberg att tillgripa våld för att freda sig från ett brottsligt angrepp från målsäganden - ett angrepp som enligt Linus Stenbergs egna uppgifter kommit från höger - när målsäganden satt till vänster om honom kan på objektiva grunder inte anses föreligga. Den omständigheten att vissa personer kan ha svårt att skilja mellan höger och vänster förändrar inte att Linus Stenberg beskrivit att angreppet kommit från höger. Inte heller kan situationen anses ha varit sådan att Linus Stenberg, utan en allvarlig psykisk störning, på objektiva grunder kunnat inbilla sig att det varit fråga om ett brottsligt angrepp från höger. Vad Linus Stenberg anfört och åberopat till sitt försvar minskar således inte styrkan av åklagarens bevisning. Eftersom Linus Stenbergs agerande inte heller vid en sammantagen bedömning kan

anses omfattas av rätten till nödvärn är det inte aktuellt att pröva om han svårligen hade kunnat besinna sig (dvs. ska frikännas på grund av nödvärnsexcess). Eftersom Linus Stenberg uppsåtligt begått den åtalade gärningen ska han dömas för försök till mord.

Påföljd

Rättspsykiatrisk undersökning har ägt rum beträffande Linus Stenberg. Den ansvarige rättspsykiatrikern har gjort den rättspsykiatriska bedömningen att Linus Stenberg har begått gärningen under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att han vid tiden för undersökningen led av en allvarlig psykisk störning, att han till följd av sitt psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt har behov av psykiatrisk vård som är förenad med frihetsberövande och annat tvång, att det därmed finns medicinska förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap. 3 § brottsbalken, samt att det till följd av den psykiska störningen finns risk för återfall i brottslighet av allvarligt slag.

Med hänsyn till den rättspsykiatriska bedömning som undersökningen utmynnat i och vad som framkommit vid tingsrätten förhandling finner tingsrätten att annan påföljd än rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning inte kan komma i fråga.

Häktning

Det finns risk att Linus Stenberg gör sig skyldig till nya brott om han försätts på fri fot. Han ska därför kvarbli i häkte tills domen får laga kraft i frågan om påföljd.

Skadestånd

Den som allvarligt kränker någon annan genom brott ska ersätta den skada som kränkningen innebär. Tingsrätten bedömer att skälig kränkningersättning uppgår till 200 000 kr.

Linus Stenberg har genom sin försvarare yrkat att nedsättning av skadeståndet ska ske.

Av fast praxis framgår att tillämpningen av 2 kap. 5 skadeståndslagen bör vara restriktiv. Det är dock givet att omständigheterna kan vara sådana att nedsättning bör ske. Av avgörande betydelse i det hänseendet måste vara bland annat arten och graden av den störning som gärningsmannen haft liksom det sätt på vilket störningen påverkat gärningsmannens handlande. Av den i målet gjorda rättspsykiatriska undersökningen framgår att Linus Stenberg under lång tid lidit av en allvarlig psykisk störning och att han vid gärningstillfället led av en sådan psykisk störning. Tingsrätten har ovan funnit att Linus Stenberg i och för sig varit medveten om sitt handlande. Utifrån normala föreställningar framstår detta handlande på objektiva grunder emellertid som irrationellt. Med hänsyn härtill och till vad som uttalats i det rättspsykiatriska utlåtandet får det anses stå klart att Linus Stenberg handlande stått i omedelbart samband med den allvarliga psykiska störning han lider av. Vid sådant förhållande får det, även med beaktande av den medvetandegrad som Linus Stenberg handlat under, anses föreligga förutsättningar för att med stöd av 2 kap 5 § skadeståndslagen sätta ned det skadestånd som annars skulle ha dömts ut. En nedsättning till 140 000 kr får enligt tingsrätten anses som skälig.

Vad gäller sveda och värk har framkommit att målsäganden på grund av Linus Stenbergs brottslighet haft ett akut fysiskt och psykiskt lidande som enligt tingsrättens mening motsvarar yrkat belopp.

Yrkad ränta följer av lag.

På grund av det ovan anförda ska Linus Stenberg förpliktas att utge skadestånd till målsäganden Mamadou Mafoudji Diallo i enlighet med vad som framgår av domslutet.

Brottsofferfond

Eftersom fängelse ingår i straffskalan ska Linus Stenberg betala en avgift till brottsofferfonden.

Ersättning och återbetalningsskyldighet till staten

Vad målsägandebiträdet och försvararen begärt i ersättning framstår som skäligt och de ska därför tillerkännas denna.

Med hänsyn till utgången i påföljdsfrågan och Linus Stenbergs ekonomiska förhållanden ska kostnaden för målsägandebiträdet och Linus Stenbergs försvar stanna på staten.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifterna i läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m., aktbilaga 46, med undantag för sidan 1, samt i rättspsykiatriskt utlåtande, aktbilaga 64, med undantag för sidan 1, som lagts fram vid tingsrättens huvudförhandling inom stängda dörrar.

Rätten

Rådmannen David Boberg-Linder samt nämndemännen Inger Axell, Peter Jankert och Per Österlund

Rätten är enig.

Digitalt signerad av rådmannen David Boberg-Linder

Överklagandeinformation

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Gotlands tingsrätt senast den 19 maj 2023.

Överklagandet ska vara skriftligt. Gotlands tingsrätt skickar det vidare till Svea hovrätt.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Gotlands tingsrätts namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Gotlands tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Gotlands tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Svea hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Svea hovrätt skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Svea hovrätt tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?*Brottmålsdelen*

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i 4 olika fall.

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Gotlands tingsrätt eller Svea hovrätt om du har frågor.